

Publicerad 2006-11-27 01:51 av änglasjäl

Ännu ett kapitel ur \"Boken om Oss\"

När alla drömmarna gått
till sängs,

och John Lennon sjunger
sin sista vers,

Då andas jag tomt igen,
och mina hjärnspöken
viskar i mitt öra

Då kan jag inte längre rymma
från saknaden,

från dig

Då gör sömnlösheten
sig till min värsta fiende
Och jag tror jag
snart klassas som tokig

Men det är för att dom inte förstår,
för att dom inte vet vad vi hade
och vem du gjorde mig till

Dom förstår inte att våra hemligheter
är mina enda hemligheter,
min skatt

Din doft har fastnat mot min hud,
och rösterna ekar i mitt huvud,

dina andetag,
mina andetag

som alltid verkade lite häftigare
när jag lät mig förföras ner mellan

dina lakan

mellan dina lakan,
där du krossade hjärtan

för att samla poäng

Men jag såg inte de,
kände det inte ens,

när du med en öm hand
rörde vid mitt bröst
och lät mitt hjärta brista

Jag kunde inte känna, för jag var upptagen med att lyssna

Lyssna till dina lögner,
suga i mig varje ord

från mun till mun

och jag älskade de,
varje sekund i dina armar,
varje svett dropp från din panna
varje meningslöst ord från din svarta tunga

Jag älskade allt det

Och nu ligger jag här,
och försöker göra motstånd
mot dina skamgrepp

Försöker tysta rösterna som upprepar
varenda minut av våran svarta komedi

Jag kan inte hjälpa,
jag råar inte för det,

men jag ska kämpa,

ditt hjärta var mitt hem,

men ikväll rymmer jag hemifrån

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren änglasjäl med Poeter.se id #5348 innehar upphovsrätten